Obsahové řízení vědecké práce v armádě

Plukovník Josef Průša

V posledních letech byl v naší armádě organizačně dobudován systém vědeckých rad, korespondující svým uspořádáním s organizační strukturou orgánů velení v naší armádě. Svým určením a náplní své dosavadní práce jsou tyto naše vědecké rady poradními orgány příslušných velitelů a náčelníků.

Nejvyšším stupněm v tomto systému vědeckých rad je vědecká rada ministerstva národní obrany (VR MNO), která je podle znění svého statutu iniciativním, koordinačním a poradním orgánem ministra národní obrany ve všech oblastech vědecké práce v armádě Členy pléna VR MNO, jakož i předsednictvo VR MNO, jmenuje ministr národní obrany, který osobně plní i funkci předsedy VR MNO.

Hlavními pracovními orgány VR MNO jsou sekce VR MNO:

— Vojenskovědecká sekce VR MNO, poradní orgán náčelníka generálního štábu Čs. lidové armády pro otázky vojenskovědecké práce v Čs. lidové armádě;
— Sekce technického rozvoje VR MNO, prakticky poradní orgán náměstka ministra národní obrany pro technické věci v otázkách vědecké práce na úseku technického rozvoje Čs. lidové armády;
— Sekce společenských věd VR MNO, poradní orgán náčelníka HPS pro otázky společenskovědní práce v Čs. lidové armádě;
— Sekce lékařských věd VR MNO, poradní orgán náčelníka zdravotnické správy/NT Čs. lidové armády;
— Sekce pro řešení otázek vojenského školství VR MNO, poradní orgán náměstka ministra národní obrany pro některé záležitosti vojenských škol.

Funkční pojetí VR MNO a jejích sekcí pak předurčuje i obsah a rozsah jejich práce.

Tak např. podle pracovního plánu VR MNO pro rok 1961 je 50 % plánovaných úkolů VR MNO zaměřeno na problematiku plánování vědecké práce v armádě a na řešení otázek koordinačního a organizačního charakteru. Druhých 50 % úkolů je zaměřeno na vlastní obsah vědecké práce (rozbor a hodnocení vědecké práce vcelku, popřípadě i některé jednotlivé práce, rozbor závěrů z důležitých cvičení, usměrnění přípravy a konečné vyhodnocení vědecké konference apod.). Převážně je těchto druhých 50 % úkolů VR MNO zaměřeno na konečné a celkové zhodnocení vědecké práce.

Dalším stupněm systému našich vědeckých rad jsou vědecké rady velitelů a náčelníků druhů vojsk a složek MNO. Stejně jako VR MNO a její sekce, jsou i vědecké rady velitelů druhů vojsk a náčelníků složek MNO poradními orgány příslušných velitelských orgánů a jsou specializovány na vědecké obory a problematiku, která odpovídá rozsahu povinností a pravomoci příslušných funkcionářů.

Vědecké rady velitelů armád a velitele vojenského okruhu pak jsou obdobně poradními orgány svých velitelů. Problematikou své práce jsou opět odezvou funkční činnosti příslušných velitelů (jsou tedy rozdílné např. u velitele letecké armády a velitele vševojskové armády a popřípadě i velitele vojenského okruhu).

Zvláštním druhem vědeckých rad v celkovém jejich systému jsou vědecké rady našich vysokých vojenských škol, popřípadě jejich fakult (u VA AZ). Tyto vědecké rady vedle funkce poradního orgánu náčelníka akademie (fakulty) mají i další funkci, totiž funkci rozhodujícího orgánu v určitých, příslušnými statuty vyjmenovaných otázkách a problémech. Tak např. vědecká rada VA AZ a vědecké rady jednotlivých fakult akademie jsou podle znění svých statutů mimo jiné i rozhodujícím orgánem v návrzích na udělování vědeckých hodností kandidátů a doktorů vojenských a technických věd a v návrzích na jmenování a ustanovování profesorů a docentů.

Vidíme tedy, že systém vědeckých rad, s některými výjimkami u vědeckých rad vojenských vysokých škol, je systémem poradních orgánů organických velitelů a náčelníků v naší lidové armádě. Proto naše vědecké rady řeší v podstatě úkoly odpovídající náplni funkčních povinností příslušných funkcionářů. Tento svůj úkol v současné době plní a jsou s to, nehledě k některým nutným organizačním i obsahovým úpravám, v budoucnu ještě podstatněji než dosud přispět k dalšímu zvýšení jak rozsahu, tak hlavně i kvality vědecké práce v naší armádě.

Jestliže dnešní systém vědeckých rad v Čs. lidové armádě umožňuje celkové plánování vědecké práce v armádě a je schopen zabezpečit i celkové zhodnocení výsledků vědecké práce v armádě jak v celku, tak i u některých závažných vědeckých prací jednotlivě, neskýtá sám o sobě potřebnou základnu pro trvalé řízení, bezprostřední usměrňování a potřebné dílčí hodnocení vědecké práce v procesu řešení jednotlivých úkolů či problémů.

Vědecké pracoviště (ať speciální či „druhotní", jako např. katedra), je zpravidla po provedení anotace ponecháno samo sobě po celou dobu rozpracování příslušného úkolu. Nadřazený orgán (např. zadavatel úkolu nebo některý kolektivní vědecký orgán, jako VR MNO, její sekce, VR druhů vojsk apod.) svou funkci plní zpravidla jen kontrolou dodržování jednotlivých termínů a konečným zhodnocením výsledků práce, tedy již ukončeného vědeckého zpracování úkolu.

V naší praxi je dosud poměrně řídkým zjevem, aby si vědecké pracoviště vytvořilo určitý „poradní sbor" a tam, kde tento již existuje (například kolektivy kateder), aby ho správně využívalo v průběhu celého procesu příslušného úkolu.

Dobré zkušenosti některých takových kolektivů (některé katedry našich vysokých vojenských škol a vcelku i praxe, byť krátká „poradního sboru náčelníka Vojensko-vědeckého pracoviště VA AZ"), dovolují vyvodit závěr, že je žádoucí vytvářet takové kolektivní vědecké orgány již při vytyčování jednotlivých vědeckých úkolů.

Na náčrtu je schematicky znázorněna možná struktura vědeckých rad, spojených s příslušnými vědeckými úkoly.

Při volbě úkolů vědecké práce v naší armádě pro zpracování tohoto náčrtu jsem vycházel z jednoho návrhu na kompletizaci dosavadního úkolování vědecké práce v armádě a komplexní úkoly vědecké práce v Čs. lidové armádě jsou proto na náčrtu vytyčovány takto:

1. „Teoreticky rozpracovat způsoby a opatření dalšího zvyšování obranyschopnosti naší republiky";

2. „Rozpracovat otázky zvyšování operační připravenosti vojsk pro vedení manévrových operací v počátečním období války";

3. „Rozpracovat problematiku taktické připravenosti vojsk pro manévrové formy boje a zkoumat odpovídající metody bojové a politické přípravy".

Z toho vyplývá, že takové tři komplexní úkoly nemohou řešit nějaká tři „komplexní pracoviště", ale že tyto úkoly musí být rozděleny do dílčích stupňů (na náčrtu do stěžejních úkolů a jednotlivých vědeckých problémů).

Stejně tak je nutno předvídat, že tyto tři komplexní úkoly mohou být doplněny dalšími komplexními úkoly, jež budou řešit vědeckou problematiku, společnou například všem třem uvedeným základním úkolům. Tak v našem náčrtu je vytyčena jako další komplexní úkol problematika velení:

4. „Řešit problematiku velení a spojení v soudobém ozbrojeném střetnutí".

Obdobně pak bylo by možno vytyčit i několik dalších komplexních úkolů.

Toto plánování komplexních úkolů a jejich dělení do stěžejních úkolů a vědeckých problémů v zásadě odpovídá současné praxi vědeckého úkolování v civilních vědeckých orgánech naší republiky. Je samozřejmé, že při plánování vědecké práce v naší armádě můžeme tuto strukturu přizpůsobit specifickým potřebám armády, například vynecháním některých mezistupňů dělení komplexního úkolu (viz na náčrtu čtvrtý komplexní úkol, kde jsou vynechány „stěžejní úkoly" a komplexní úkol je učleněn přímo do jednotlivých problémů).

Na podkladě hodnocení dosavadních našich zkušeností z vědecké práce v armádě se jeví potřebným a správným určit každému úkolu (kteréhokoli plánovacího stupně — tedy komplexnímu úkolu stejně jako i stěžejnímu úkolu nebo vědeckému problému) jmenovitě odpovědného **„vedoucího"**. Tak při stanovení stěžejních úkolů podle našeho náčrtu jsou vedoucími komplexních úkolů navrhováni:

— u úkolu č. I: NGŠ (popřípadě jeho zástupce,
— u úkolu č. II: NOS (nebo jeho zástupce),
— u úkolu č. III: NMNO (popřípadě NSBP),
— u úkolu č. IV: N VA AZ, atd.

Kolem „vedoucích" jednotlivých komplexních úkolů je nutno vytvořit vědecký sbor, schopný rozplánovat, anotovat a zabezpečit plnění úkolu a zabezpečit usměrňování a kontrolu obsahu vědecké práce v celém jejím průběhu a závěrem pak zabezpečit nejen celkové konečné zhodnocení práce, ale i odpovídající využití jejích výsledků.

Nazveme-li tento sbor „Kolegium komplexního úkolu" nebo „Vědeckou radou komplexního úkolu", popřípadě jinak, není rozhodující. Členy tohoto sboru by měli být především ti vědečtí pracovníci, kteří budou pověřeni vedením příslušných stěžejních úkolů. Předseda kolegia komplexního úkolu, jako „vedoucí" příslušného úkolu, by byl členem VR MNO, popřípadě některé její sekce.

Obdobné vědecké kolektivy musí být vytvořeny kolem „vedoucích" jednotlivých stěžejních úkolů a budou plnit ve svém měřítku obdobné povinnosti. Rovněž na úrovni jednotlivých vědeckých problémů budou vy-

tvářeny kolem koordinátora (který je vedoucím řešení určitých vědeckých problémů) zvláštní vědecké kolektivy, tzv. problémové komise. Koordinátor s příslušnou problémovou komisí pak řídí a usměrňuje činnost a spolupráci několika pracovišť, pracujících na řešení stejného vědeckého problému (viz náčrt). V našem článku tedy používáme tyto názvy jednotlivých stupňů těchto nově doporučovaných vědeckých kolektivů:

— kolegium komplexního úkolu,
— vědecká rada stěžejního úkolu,
— problémová komise příslušného vědeckého problému.

Správné plnění funkčního poslání těchto vědeckých kolektivů vyžaduje ovšem i účinnou organizaci odpovídajících výkonných orgánů. Tak na úrovni VR MNO je výkonným orgánem sekretariát VR MNO, jehož vedoucím je sekretář VR MNO. Funkci sekretariátu VR MNO může vhodně plnit VVO, dnes organicky ne právě šťastně zařazené do stavu OS/GŠ. Jeho funkční povinnosti, náplň jeho práce jako sekretariátu VR MNO a i jako vědeckého oddělení, vyžaduje změnu podřízenosti a tím přeměnu oddělení operační správy na oddělení přímo podřízené náčelníku generálního štábu.

Sekretariát VR MNO by se pak skládal nejen z příslušníků dnešního vojenskovědeckého oddělení, ale i ze sekretářů sekcí VR MNO a ze sekretářů jednotlivých komplexních vědeckých úkolů, i když tito budou určováni z počtů jiných složek (jejichž kádrovými a tabulkovými příslušníky by ovšem zůstali i nadále). Systém tajemníků vědeckých úkolů bylo by velmi dobré vybudovat v celém systému vědeckých úkolů. Při tom u komplexních úkolů by byli tajemníci tabulkově předepsáni, na nižších stupních úkolů bylo by možno určovat jim funkce tajemníka jako druhou funkci.

Abychom mohli správně zvážit účelnost těchto nově uvažovaných kolektivních vědeckých orgánů v naší armádě, promítněme si v dalším jejich úkoly a jejich činnost do tří časových údobí organizátorské a řídící práce v oboru řízení vědecké práce v armádě:

— do údobí vytyčení a plánování nového vědeckého úkolu;
— do údobí vlastního řešení (rozpracování) vědeckého úkolu;
— do údobí celkového vyhodnocení výsledků splněného vědeckého úkolu včetně zabezpečení praktického využití těchto výsledků.

Vytyčení a plánování nového vědeckého úkolu

Vycházejme z předpokladu, že jako nový vědecký úkol byl podle doporučení VR MNO vytyčen ministrem národní obrany komplexní úkol: „Teoreticky rozpracovat způsoby a opatření dalšího zvyšování obranyschopnosti naší republiky" a zároveň, že „vedoucím" tohoto komplexního úkolu byl ministrem národní obrany určen zástupce náčelníka generálního štábu.

Kolem ZNGŠ bude nyní vytvořen (rozkazem MNO nebo NGŠ) kolektivní orgán — Kolegium komplexního úkolu I. Toto kolegium, využívajíc materiálů VR MNO zpracovaných při přípravě návrhu pro stanovení tohoto komplexního úkolu, bude mít v údobí plánování za úkol:

— upřesnit rozsah a obsah stanoveného úkolu;
— provést rozdělení komplexního úkolu a stanovit obsahové oblasti jednotlivých stěžejních úkolů;
— navrhnout „vedoucí" jednotlivých stěžejních úkolů a sekretáře jejich vědeckých rad;
— stanovit, které stěžejní úkoly (popřípadě které jejich části) bude možno (nebo popřípadě nutno) převzít podle rozhodnutí Spojeného velení nezměněně nebo vědecky aplikovat na naše specifické podmínky a které stěžejní úkoly bude nutno vědecky rozpracovat na našich vědeckých pracovištích plně;
— navrhnout, která vědecká pracoviště nebo které vědecké kádry měly by být k dispozici pro řešení vědeckých problémů v rámci jednotlivých stěžejních úkolů;
— stanovit zásadní časový plán plnění jednotlivých stěžejních úkolů a zásady (časově i obsahově) vzájemné jejich souvislosti a závislosti;
— navrhnout způsob a dobu řešení těch otázek, jež se svým obsahem vymykají možnostem vědecké základny v armádě a navrhnout umístění těchto úkolů na příslušných vědeckých pracovištích mimoarmádních;
— vytyčit a precizovat vědecké úkoly politického a hospodářského významu, jež nemají sice bezprostřední souvislost s ozbrojeným bojem, ale jejichž vyřešení má veliký význam pro obranyschopnost naší republiky.

Vidíme, že i toto, pochopitelně zdaleka nikoli úplné vyčíslení povinností kolegia komplexního úkolu, ukazuje, že půjde o závažnou součást vědecké práce, jejíž správnost a preciznost bude zásadně ovlivňovat hodnotu a hlavně praktickou použitelnost výsledků vědecké práce všech vědeckých

pracovišť a pracovníků, kteří budou v dalším tento úkol a jeho dílčí problémy řešit.

Rovněž tak je zřejmé, že „vedoucím" tohoto komplexního úkolu nemůže být nikdo jiný, než ten funkcionář armády, který má souhrnný přehled o celém komplexu problematiky úkolu z titulu svého funkčního zařazení a tím i přístup ke všem potřebným údajům.

Stejně tak bylo by možno rozebrat význam a funkci vědeckých rad stěžejních úkolů, které ve své práci při precizaci a dalším rozvedení svého stěžejního úkolu půjdou samozřejmě do větších podrobností a budou mimo jiné připravovat i návrh rozdělení jednotlivých problémů na jednotlivá pracoviště a navrhovat koordinátory jednotlivých vědeckých problémů.

Zůstaneme-li při dosavadní praxi anotace vědeckých úkolů, tedy jednotlivé stupně těchto vědeckých rad, počínaje kolegiem komplexního úkolu, přes vědeckou radu stěžejního úkolu a problémovou komisi, budou jako výsledek své činnosti v tomto prvním údobí (tj. v údobí vytyčení a plánování úkolu) rozpracovávat anotace příslušných vědeckých úkolů, ovšem v kvalitativně novém pojetí těchto anotací.

Údobí vlastního řešení (rozpracování) vědeckého úkolu

I když anotací příslušného vědeckého úkolu podle výše rozebíraných zásad vykonají jednotlivé vědecké rady (kteréhokoli stupně) velmi důležitou a zásadní úlohu, předurčují kvalitu vědeckého rozpracování úkolu, přece jen jejich hlavním, nejzávažnějším úkolem bude trvalé řízení, bezprostřední usměrňování a potřebné dílčí posuzování vědecké práce v procesu řešení jednotlivých úkolů a problémů.

Rozebereme si proto možnou náplň práce nejnižšího stupně těchto kolektivů, tj. vědecké problémové komise, složené z koordinátora a z náčelníků, či „vedoucích" jednotlivých vědeckých pracovišť, pracujících na řešení jednotlivých otázek příslušného vědeckého problému.

Vědecké pracoviště bude několikrát v roce (zpravidla podle údajů anotačního protokolu) předkládat problémové komisi dílčí výsledky své práce. Problémová komise prostuduje a posoudí vykonanou práci a její výsledky a svými připomínkami usměrní další práci pracoviště. Přitom podle speciálnosti projednávaného materiálu mohou být k posouzení přibráni i další odborníci z jiných pracovišť, z vojsk nebo i z řad mimoarmádních expertů nebo může být i provedeno dílčí oponentské řízení.

Jinou závažnou funkční povinností koordinátora a jeho problémové komise bude uvědomovat příslušná vědecká pracoviště o dílčích výsledcích práce ostatních vědeckých pracovišť a o případných nových aspektech řešené problematiky, pokud bude nebo může být jimi ovlivněna vlastní práce pracoviště.

Kromě toho koordinátor se svou problémovou komisí organizuje jednak podle anotačních protokolů a jednotek podle nově vzniklých potřeb i různé další formy kolektivní spolupráce s vědeckým pracovištěm (například vědecké konference, odborné konzultace, přezkoušení dílčích závěrů v praxi a podobně). Velmi závažným úkolem bude i organizování vzájemných součinnostních porad a diskusí mezi vědeckými pracovišti téhož nebo podobného zaměření.

Stejně tak i vědecká rada stěžejního úkolu bude v procesu řešení vědeckého úkolu, v termínech určených při anotaci, posuzovat stav a dílčí výsledky vykonané práce; i ona bude uvědomovat příslušná vědecká pracoviště a příslušné problémové komise o jinde dosažených vědeckých poznatcích, jež by mohly ovlivnit jejich práci. Rovněž její ostatní funkční povinnosti budou obdobné funkčním povinnostem vědeckých problémových komisí. Jednotlivé své úkoly bude však vědecká rada stěžejního úkolu plnit v delších časových intervalech, ve větší šířce problematiky celého stěžejního úkolu, slučujícího v sobě obsahově několik vědeckých problémů příbuzného charakteru. Těžiště její činnosti pak bude zpravidla zaměřeno na otázky součinnosti a vzájemné závislosti jednotlivých problémů. Před vědeckou radou stěžejního úkolu mohou se však projednávat a posuzovat i některé dílčí zprávy jednotlivých pracovišť přímo, pokud například důsledky práce těchto pracovišť budou ovlivňovat vědeckou práci dalších pracovišť apod.

I kolegium komplexního vědeckého úkolu bude mít závažné funkční povinnosti v procesu rozpracování úkolu. Bude 2krát až 3krát v roce projednávat zprávy vědeckých rad stěžejních úkolů o dílčích výsledcích práce na řešení problematiky stěžejního úkolu. Na svých zasedáních bude posuzovat celkový stav vědecké práce v rozsahu příslušného komplexního úkolu, bude projednávat otázky součinnosti mezi svými stěžejními úkoly a bude seznamovat příslušné rady stěžejních úkolů s případnými změnami zásadních výchozích údajů, podmínek a předpokladů, ovlivňujících obsah vědeckého rozpracování komplexního úkolu v celku nebo jeho části.

Důležitým úkolem kolegia komplexního

úkolu bylo by i posuzování dodržování časových a obsahových ukazatelů plnění těch částí komplexního úkolu, jež byly předány k řešení mimoarmádním vědeckým institucím a pracovištím.

Kolegium komplexního úkolu mohlo by pořádat v termínech, určených anotacemi, vědecké konference, dílčí oponentská řízení a jiné vhodné akce, umožňující vědecky kritické posouzení dílčích výsledků práce, nebo kolektivní konzultace v některých závažných otázkách řešené problematiky (například při závažných změnách rozhodujících podmínek, určujících směr vědecké práce při řešení některého základního vědeckého problému).

Celkové vyhodnocení výsledků splněného vědeckého úkolu a zabezpečení praktického využití těchto výsledků

Podle anotačních plánů jednotlivých problémů, stěžejních úkolů a komplexních úkolů byly by příslušné vědecké úkoly, k určitým termínům zakončené, předkládány k celkovému posouzení a vyhodnocení.

Cílem tohoto článku není řešení obsahové problematiky plánování vědecké práce, časové posloupnosti a vzájemné závislosti řešení jednotlivých dílčích otázek a problémů. Proto je možno způsob vyhodnocování vědecké práce rozebírat v další části článku jen povšechně.

Pracoviště, které zakončilo řešení svého úkolu, zásadně mělo by výsledek své práce obhajovat při oponentském řízení, organizovaném odpovídající formou příslušnou problémovou komisí, vědeckou radou stěženijního úkolu, či kolegiem komplexního úkolu (samozřejmě, že jsou možné i jiné formy posouzení a zhodnocení výsledků vědecké práce).

Funkční povinností problémové komise pro tuto fázi vědecké práce bylo by tedy především posoudit výsledky práce jednotlivých svých pracovišť. V druhé řadě musela by problémová komise provést sladění prací jednotlivých svých pracovišť a s využitím pracovní kapacity jednotlivých pracovišť zpracovat souhrnnou, výslednou zprávu za svůj vědecký problém v celku.

Tyto zprávy problémových komisí by projednala s potřebným časovým odstupem vědecká rada stěžejního úkolu. Jejím hlavním úkolem v této fázi by bylo sladit a v případě potřeby i dořešit všechny nutné vzájemné vztahy a v souvislosti mezi jednotlivými problémy svého stěžejního úkolu, a připravit celkovou zprávu o splnění stěžejního úkolu pro kolegium komplexního úkolu.

Kolegium komplexního úkolu, rozšířené o potřebné experty, buď na svém zasedání nebo na rozšířeném zasedání VR MNO (nebo její sekce) provedlo by konečné posouzení a vyhodnocení splněného komplexního úkolu, nebo splněné určité, důležité etapy tohoto komplexního úkolu.

V článku neřeším vlastní rozplánování konkrétního úkolu. Proto je obtížné vyjádřit souvislost a vzájemnou posloupnost výše uvedených hodnocení jednotlivými vědeckými kolektivními orgány (problémovou komisí, vědeckou radou stěžejního úkolu, kolegiem komplexního úkolu a VR MNO a jejími sekcemi). Zpravidla však problémové komise prováděly by nejméně jednou ročně posouzení a zhodnocení výsledků práce jednotlivých svých pracovišť. Vědeckým radám stěžejních úkolů byly by předkládány výsledky vědecké práce na řešení celého problému souhrnně, ve většině případů v delších časových intervalech. Kolegium komplexního úkolu hodnotilo by nejčastěji až celkové splnění komplexního úkolu, což vyžaduje ve většině případů dobu několika let.

Pokud by bylo třeba, aby některý dílčí problém byl posouzen organizačně vyšším kolektivem (např. VR MNO) přímo, mohlo by to být provedeno formou rozšířeného zasedání tohoto vyššího vědeckého kolektivu, jež by pak převzalo funkční úlohu zasedání příslušného nižšího vědeckého kolektivu.

Kolegium komplexního úkolu, rozšířené o potřebné experty, zpravidla na fóru zasedání VR MNO (nebo její sekce), provádělo by rovněž posouzení a zhodnocení výsledků vědecké práce, jež v intencích řešení komplexního úkolu byla svěřena mimoarmádnímu vědeckému pracovišti.

Druhou závažnou povinností těchto vědeckých rad všech stupňů by bylo, vždy při každém zhodnocení zvážit, posoudit a doplnit návrh příslušného pracoviště na praktické využití výsledků posuzované vědecké práce. Usnesením příslušného vědeckého kolektivu byl by pak doporučen odpovídajícím velitelským místům naší armády rozsah a způsob praktického využití výsledků posuzované práce.

V závěru článku chceme ještě zvážit možnosti napojení tohoto nově navrhovaného systému vědeckých rad jednotlivých úkolů na stávající systém vědeckých rad — poradních orgánů funkcionářů velení naší armády.

Kolegia komplexních úkolů, vezmeme-li za základ svých úvah komplexní úkoly, vy-

STRUKTURA VĚDECKÝCH RAD

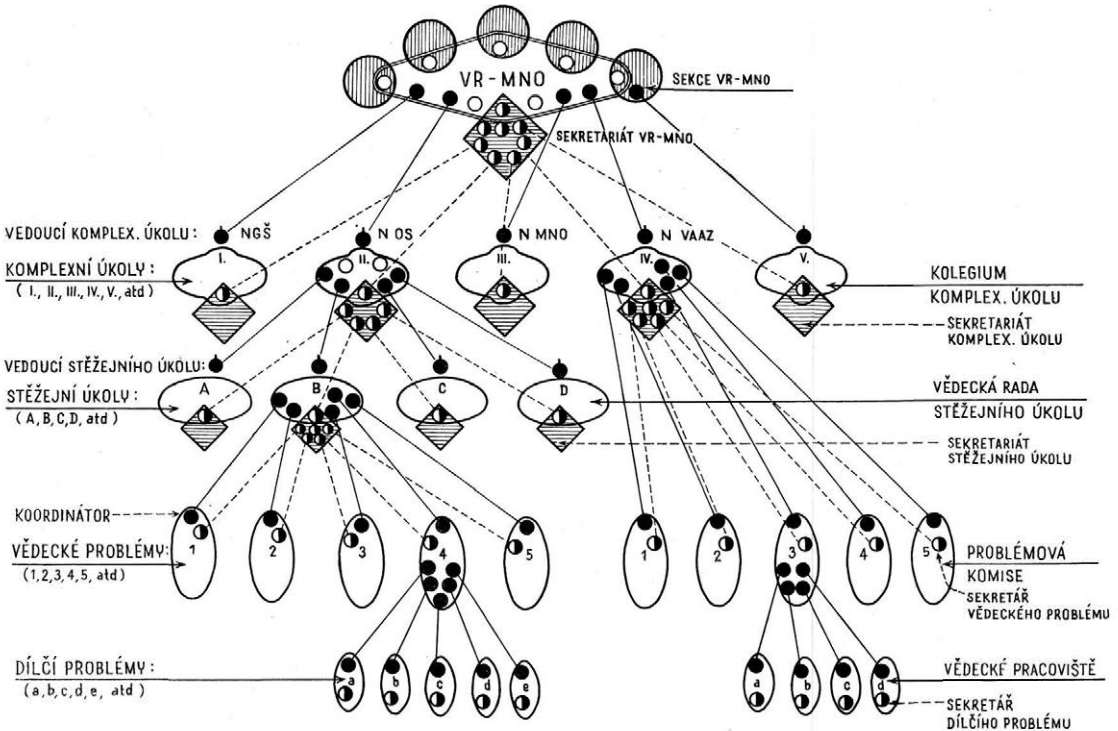

tyčené na předchozích stránkách našeho článku, mohla by být ustanovena podle následujících zásad:

Komplexní úkol I: „Teoreticky rozpracovat způsoby a opatření dalšího zvyšování obranyschopnosti republiky" svým obsahem a rozsahem vymyká se z rámce kterékoli vědecké sekce VR MNO a bylo by tedy potřeba vytvořit Kolegium komplexního úkolu I jako zvláštní vědecký orgán přímo při VR MNO.

Komplexní úkol II: „Rozpracovat otázky zvyšování operační připravenosti vojsk pro vedení manévrových operací v počátečním období války", odpovídá zhruba svou problematikou funkčnímu zaměření Vojensko-vědecké sekce VR RMNO, a proto by bylo možné funkci kolegia komplexního úkolu II přikázat této sekci nebo zvláštní skupině, při ní vytvořené.

Komplexní úkol III: „Rozpracovat problematiku taktické připravenosti vojsk pro manévrové formy boje a zkoumat odpovídající metody bojové a politické přípravy" nemá v současné struktuře vědeckých rad korespondující vědeckou sekci VR MNO; bylo by proto možno jako kolegium komplexního úkolu III zorganizovat vědeckou radu náčelníka SBP nebo zvláštní orgán NMNO.

Komplexní úkol IV: „Řešit problematiku velení a spojení v soudobém ozbrojeném střetnutí", jehož „vedoucím" by byl náčelník VA AZ, mohl by být řízen ve funkci kolegia komplexního úkolu IV přímo vědeckou radou VA AZ nebo zvláštním orgánem při ní vytvořeným.

Pro případné další komplexní úkoly bylo by možné vytvářet příslušná kolegia komplexního úkolu při odpovídajících sekcích VR MNO nebo pověřit funkcí kolegia odpovídající sekce přímo.

Pokud se týče vědeckých rad jednotlivých stěžejních úkolů, bude možno, podle obsahu problematiky příslušného stěžejního úkolu, buď pověřit touto funkcí některý ze stávajících vědeckých orgánů (např. skupinu některé sekce VR MNO, VR některé složky MNO, VR některé fakulty VA AZ apod.), nebo vytvořit při stávajících vědeckých radách odpovídající vědecké rady stěžejních úkolů jako jejich složky nebo (hlavně u kombinovaných stěžejních úkolů) vytvořit nové, samostatné vědecké rady jednotlivých stěžejních úkolů.

Při ustavování problémových rad kolem jednotlivých koordinátorů příslušných vědeckých problémů bude možno postupovat v podstatě obdobně, přičemž bude výhodné v mnohých případech využít takových kolektivů, jako jsou například katedry vysokých škol apod.

Doplněním naší dosavadní struktury vědeckých rad vědeckými radami jednotlivých vědeckých úkolů bylo by dosaženo organizačních a kádrových předpokladů jak pro trvalé, efektivní řízení a usměrňování vědeckých pracovišť a pracovníků v celém procesu rozpracování příslušného úkolu, tak i vhodného a potřebného zapojení dalších generálů a důstojníků naší armády do vědecké práce.